



Nejvyšší státní zastupitelství odbor trestního řízení

660 55 Brno, Jezuitská 4
tel.: +420 542 512 111, fax : +420 542 512 750
e-mail: podatelna@nsz.brn.justice.cz
datová schránka: 5smaetu

1 NZN 416/2013 - 37

Vážený pan
Ing. Luděk Maděra
Tř. 2. Května 4098
760 01 ZLÍN

Česká pirátská strana
Mgr. Bc. Jakub Michálek
Dalimilova 6
130 00 PRAHA 3

Brno 6. 11. 2013

Podání ze dne 18. 9. 2013 - vyrozumění

Vaše podání ze dne 18. 9. 2013, které jste uplatnili v trestní věci vedené nejprve u Okresního státního zastupitelství ve Zlíně pod sp. zn. 1 ZN 296/2012, následně u Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka Zlín, pod sp. zn. 7 KZN 1073/2012, bylo posouzeno v souladu s tím, jak jste jej označili, tedy jako podnět ke kontrole skončené věci podle § 12 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“).

Dovolte, abych Vám sdělila, že nejvyšší státní zástupce v předmětné věci svého zákonného oprávnění nařídít kontrolu skončené věci nevyužil.

Oprávnění nejvyššího státního zástupce podle § 12 odst. 3 zákona o státním zastupitelství představuje formu kontroly mimořádnou (nepředstavuje standardní, ale pouze výjimečnou formu kontroly; těžiště kontrolní činnosti je nadále spatřováno ve výkonu dohledu), a fakultativní (uplatňuje se na základě rozhodnutí nejvyššího státního zástupce, jehož povaha je zásadně volná, nikoliv vázaná a není omezena žádnými limitujícími podmínkami pro rozhodnutí o tom, že kontrola nebude nařízena, vyjma podmínek, které vyplývají přímo ze zákona - ať už z § 12 odst. 3 zákona o státním zastupitelství, anebo z dalších ustanovení tohoto zákona). Na provedení kontroly skončené věci proto neexistuje právní nárok.

Jakkoli je úvaha nejvyššího státního zástupce při nařízení kontroly skončené věci volná a nikoliv vázaná, přesto lze alespoň do určité míry vymezit kritéria nařízení kontroly skončené věci, a to v zájmu předvídatelnosti a právní jistoty. K nařízení kontroly podle shora citovaného ustanovení zákona o státním zastupitelství by mělo skutečně dojít jen tehdy, jestliže:

- v důsledku postupu (nečinnosti) nižšího státního zastupitelství je veřejný zájem jako zcela základní kritérium pro možnou aplikaci citovaného ustanovení zákona o státním zastupitelství dotčen závažným způsobem, a (současně)
- k nápravě hrozícího nebo již nastalého zásahu do veřejného zájmu nepostačují standardní prostředky k nápravě (např. právě dohled).

S přihlédnutím k těmto závěrům nebyla situace odůvodňující postup podle § 12 odst. 3 zákona o státním zastupitelství v posuzované věci zjištěna.

Dále Vám sděluji, že samotné trestní oznámení nemá podle českého právního řádu charakter nástroje k ochraně subjektivních práv fyzické či právnické osoby. V zásadě se jedná pouze o formu účasti občanů při prosazování veřejného zájmu nebo na potlačování kriminality (srov. § 1 odst. 2 trestního řádu). Subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby, a to ani osoby, jíž v trestním řízení přísluší postavení poškozené podle § 43 a násl. trestního řádu, na to, aby jiná osoba byla trestně stíhána, ústavní ani jiné zákony České republiky nezaručují. Procesní práva poškozeného jako strany trestního řízení jsou totiž omezena na uplatňování jeho nároku na náhradu způsobené škody, popř. na určitou morální satisfakci realizovanou v rámci oprávnění podle § 43 odst. 1 trestního řádu - to však za předpokladu, že je orgány činnými v trestním řízení vedeno trestní stíhání proti konkrétnímu pachateli. Z uvedeného tedy vyplývá, že postupem orgánů činných v trestním řízení po vyhodnocení trestních oznámení ani navazujícími či souvisejícími rozhodnutími (včetně rozhodnutí o odložení věci), nelze jakkoli protiprávně zasáhnout do ústavním pořádkem chráněných základních práv či svobod oznamovatelů údajných trestných činů. Toliko stát je nositelem monopolu trestního stíhání a pouze orgány přípravného řízení rozhodují o tom, zda zahájí úkony v trestním řízení. Jestliže tyto orgány shledají, že z podaného oznámení nevyplývá vůbec žádné podezření ze spáchání trestného činu, nejsou dokonce ani povinny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájit a nejsou ani povinny věc odkládat nebo jinak vyřizovat postupem podle § 159a trestního řádu (k tomu srov. např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2201/07, sp. zn. III. ÚS 511/02, sp. zn. II. ÚS 294/03, sp. zn. IV. ÚS 708/10 a sp. zn. I. ÚS 2549/10).

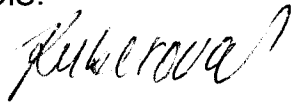
Závěrem Vás informuji, že vyrozumění nejvyššího státního zástupce o tom, že nebyla nařízena kontrola skončené věci ve smyslu § 12 odst. 3 zákona o státním zastupitelství, nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu definice obsažené v § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2001 Sb., soudí řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a případná žaloba proti takovému vyrozumění by musela být pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení příslušným soudem odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011 sp. zn. 1 As 113/2010). Toto rozhodnutí zjevně nespadá ani pod pojem „rozhodnutí či opatření“ ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (k tomu srov. přiměřeně rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 339/05, sp. zn. III. ÚS 628/05, sp. zn. IV. ÚS 158/06, a sp. zn. III. ÚS 1506/07).

Věřím, že tuto informaci přijmete s pochopením.

S pozdravem

JUDr. Ivana Mrvová v. r.
státní zástupkyně

Za správnost vyhotovení:
N. Ruberová, DiS.

Handwritten signature of N. Ruberová in cursive script.

Přílohy
5 svazků písemností